

A múltban. Odavagy

Mint átélt testet, vért — belőled szerettelek.
Tisztulva lassan, gazdagodva. Föladtam fokonként
hogy majd, meg: kívárni. Amikor egyszer azt hittük
áldott vagy, el-elgondoltam jövőnket. Biztam és
nem is. Teremthetünk mi bármit párban?
A bibliás kezdet a megbocsátás jelévé
így változik. Az áldozat elől meg ne fuss,
magadra maradsz. Úgy véltem,
már nem kell társ (volt. elegendő), amikor
lettél. Taszítva, vonzva, egy-testként
s szétszavadva próbálgattuk időnket.
Te valaki másra számíthattál (a múltból) (tudattalan),
akiről tudtad viszont, hogy nincs neked. A semmié.
Engem: mint bátyámat (aki meghalt) s apámat
úgy szerettelek. Így jó. De mégsem.
Féltél, hogy ez rossz, erkölcstelen.
Ha volt kopáran érdek és csak-rámgerjedés.
Igen. A múltba készültél. Nincs már jövőd.

SZÉKELY DÁNIEL METSZETE